

4 : 6) nu ook zij, welke den Geest, die hen alle kinderrechten deelachtig maakt, hebben ontvangen. De apostel duidt het aan, door wat aanvechtingen en benauwdheden, en door wat druk en nood de Geest doorbreekt, opdat Hij het ons leere uitspreken : Abba, lieve Vader. De Heere heeft ons wel bevolen, God, die in de hemelen is, als „Onze Vader“ aan te spreken. Maar „Abba“ is meer. Het is de klank des kinds, dat tot zijnen Vader in de moedertaal, in de innigste taal spreekt, en waar het ook slechts dit ééne woord over de lippen brengt, alles gezegd heeft. „Abba“ is het roepen van den beangste, het roepen van den in den diepsten zielsnood verkeerende, van den geheel ontbloote en vernietigde. Uit ons zelven leeren wij het nimmer. De Geest des Zoons zelf, gezonden in onze harten, is het, die roept: Abba, lieve Vader. Wat is dat wondere genade, dat de Geest afdaalt, om aldus niet slechts ons te vervangen, ons te schragen en te dragen, en ons, daar wij altijd zouden struikelen en vallen, te verkwikken en te troosten, — neen, maar dat Hij, waar het Abba over onze lippen gebracht wordt, ons niet slechts leert roepen, maar zelf roept: „Abba, o Vader!“ Abba roepende worden wij tot kinderen, en onze God meer en meer tot onze Vader. Hoe meer wij het Abba leeren roepen, des te dichter voegen en vlijen wij ons als kinderen bij onzen God en Vader, maar — geboren is ons Abba-roepen in Gethsemane.

Παββί, — *ἡαββουρί*. Ook hier ontmoeten wij klanken uit de volkstaal van den tijd des Heeren. Maar terwijl het woord „Rabbi“ het gewone woord in den Joodschen mond was, eene Hebreeuwsche vorming met de oorspronkelijke beteekenis: „mijn meerdere“, zoo is het andere woord geheel in denzelfden vorm in de Talmudische en Rabbijnsche litteratuur tot nu toe niet teruggevonden. Wel zijn de woorden רַבִּי en רַבּוֹן gewone woorden; maar wij vinden hier in de tweede lettergreep noch den klinker a, noch o, doch ך. Tweemaal vinden wij dezen vorm in het N. T. Ten eerste Marc. 10 : 51; daar zegt de Heere tot den blinde: Wat wilt gij, dat Ik u doen zal? en de blinde antwoordt: Rabboeni, dat ik ziende mag worden; — ten tweede Joh. 20 : 16: „Jesus zegt tot haar: *γυναί, τί κλαίεις*; Vrouw, wat weent gij? wien